

Beata z Albatrosa

Siedem dziewcząt z Albatrosa, Tyś jedyna,
Dziś pozostał mi po Tobie smutek - żal,
Miałaś wtedy siedemnaście lat dziewczyno,
W Augustowie pierwszy raz ujrzałem Cię.

A na imię miałaś właśnie Beata,
Piękne imię musisz przyznać, miła ma.
Zabierałem ją co dzień na fregatę,
Byś miłością swą upajała mnie.

Minął dzionek, słońce zaszło za jeziorem,
I fregaty kontur ukrył się za mgłą,
Na fregacie byliśmy wciąż sami,
A na brzegu ktoś nucił piosnkę tę.

Już od dawna Ciebie miła nie widziałem,
Tak mi smutno jest bez Ciebie, tak mi źle,
ale myślę, że kiedyś się spotkamy.
W Augustowie, nad Neckiem, w białe dnie.

Te wspomnienia w mej pamięci pozostaną,
I na zawsze w swoim serce schowam je
Bo ja jestem Beatko zakochany,
Pragnę z Tobą jeszcze spotkać się.